

Július első vasárnapján az egyházközség 50 tagja egy napos zarándoklatra indult a fővárosba. A buszon közös reggeli imát tartottunk *Imre atya* vezetésével, aki elmondta, hogy a nap folyamán templomból templomba fogunk menni, és élő kövekből épülünk Isten templomává.

Király József, az újszegedi egyházközség képviselő-testületének zarándoklatért felelős egyik tagja a feleségével nagyon szép és elgondolkodtató imádságot osztott meg velünk a zarándoklatról:

„Aki rohan, azt az idő szorítja,
Aki zarándokol, azt az idő tágítja
Aki menekül, önmaga elől fut
Aki zarándokol, önmaga felé tart
Aki menetel, másokhoz igazodik
Aki zarándokol, saját ritmusára jár
Aki túrázik, teljesít
Aki zarándokol, teljessé lesz
Aki kirándul, kikapcsolódik
Aki zarándokol, bekapcsolódik
Aki sétál, nézelődik
Aki zarándokol, befelé figyel
Aki bóklászik, céltalan
Aki zarándokol, célra talál
Aki zarándokol, úton van.
Aki zarándokol, jó úton van.”

A buszút jó hangulatban telt, a reggeli is közös volt, a hölgy résztvevők végig kínáltak a sok finomsággal mindenkit, amit ezúton is szeretnék megköszönni.

Az első templom, amit megtekinthettünk, és ahol szentmisén is részt vettünk, a Rózsafűzér királynéja templom. Nagy Károly atya és hívei szeretettel fogadtak minket már az ajtóban.

A szentmisén az evangélium a 72 tanítvány kiválasztásáról szólt. Imre atya és Károly atya is mondott pár gondolatot a híveknek. „Mindnyájan tanítványok vagyunk, megszólítva érezhetjük magunkat, közös küldetést kaptunk /betegek gyógyítása, jó hírt és békét vinni).”

A két egyházközség hívei közösen olvastak fel könyörgéseket. Az áldást követően Jyothy egy

szép éneket tanított a templomban lévő híveknek.

Károly atya bemutatta röviden a templomot, ami a domonkos rendé volt, és 95 éves. 1997-ben sajnos egy tűzvész következtében nagy károk keletkeztek a templomban, emiatt 12 évig zárva kellett tartani. A templom újra nyitva áll, és várja a híveket, az orgona és a freskók felújítása még folyamatban van. A hasonlóság a két egyházközség között, hogy mindkettő építkező közösség.

Az ebéd előtt még megkínáltak bennünket a hívek egy kis pogácsával, közben kölcsönösen bemutatattuk néhány csoportunk működését, programjait, evangelizációs tervünket.

Az étteremben folytatódott az ismerkedés, majd a búcsút követően a Szent István Bazilika felé vettük az irányt. Mivel a tervezett időpontnál előbb érkeztünk, így volt még idő egyrészt csendes imában elmélyedni a szentségi kápolnában, másrészt felmenni a kilátóba, ahonnan beláthattuk egész Budapestet. A plébános, Schnell György atya nagyon közvetlen stílusban mutatta be nekünk az Esztergomi Bazilika társszékesegyházának is nevezett Szent István Bazilikát. A főoltár előtt is imádkoztunk, és nekem nagyon tetszett, hogy a Szent Cecília kórus jelen lévő tagjai énekkel is szolgáltak. Lehetőségünk volt a Szent Jobb ereklyét megnézni és előtte imádkozni.

Utunkat Budán folytattuk a Szent Gellért hegy oldalánál. A Sziklatemplomhoz 15 órakor érkeztünk, ahol már várt minket Szabolcs testvér, pálos rendi szerzetes. A Sziklatemplom két részből áll: A felső ősi barlang-képződményből (Szent Iván-barlang, majd utóbb Lourdes-i Barlang) és egy alsó, a hegy belsejében elhelyezkedő, mesterségesen kialakított sziklaüreg rendszerből. A Sziklatemplomban őrzik a pálosok egyik legértékesebb ereklyéjét, Remete Szent Pál lábszárcsontját. A Szent István teremben Ferencz Béla marosmenti születésű szobrász csodálatos alkotásait láthattuk. Az oltár előtti közös ima után elindultunk a Budavári Nagyboldogasszony, közismertebb nevén a Mátyás templomhoz. Az időjárásra nem lehetett panaszunk, napsütésben sétálhattunk fel a lépcsőkön hazánk nemzeti szentélyéhez. Ennél a templomnál is volt idegenvezetőnk, aki elmondta, hogy eredetét tekintve 700 éves, de ebben a formájában 130 éves a hivatalosan Szűz Mária templom, amit Koronázó Főtemplomnak is neveznek. Az egész kézzel van festve. A külső részen a restaurálás jelenleg is tart. A templomban megtalálható többek között Szent László fejereklyetartója, és egy XVIII. századi Szűz Mária fehér márvány szobor is. Kicsiny énekkarunk itt is dalra fakadt. Külön öröm volt számomra, hogy a Salve Regina énekbe még a jelen lévő olasz állampolgárok is bekapcsolódtak, együtt énekeltek velünk.

Az utolsó látnivalónk a Magyar Szentek Temploma volt, ahol az Újvilág Patrónájának, a Guadalupei Szűz képének a másolatát őrzik. Királyné Etuska néni rövid ismertetője után szép élményekkel, kissé fáradtan, de szívünkben örömmel haza indultunk.

Hálát adok Istennek, hogy elhívott erre a közösségépítőnek is mondható rövid, de annál tartalmasabb eseményre. Külön köszönet a szervezőknek, akik biztosították nekünk, hogy az egyes helyszíneken minél több mindent megtudhassunk, minél jobban megismerhessük a fővárosunk több híres templomának történetét. Remélem, hogy mielőbb lehetőségünk lesz újra egy ilyen tartalmas, vidám hangulatú zarándoklaton részt venni.

Selmeczi Szilvia